

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem& perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

§.X. Amuleta contra varias per diem tentationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

§. X.

Amuleta contra varias per diem tentationes.

Contra respectum humanum.

Dico vobis: Omnis, qui me confessus fuerit coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis suis. Luc. 12. DEUS meus, in te confido, non erubescam, neque irideant me inimici mei; etenim universi, qui sustinent te, non confundentur. Pl. 24. DEUS dissipavit ossa eorum, qui hominibus placent, confusi sunt, quoniam DEUS spreuit eos. Pl. 52. Vota mea Domino reddam (quod obligationis est, faciam) coram omni populo ejus, Pl. 115. sine ullo respectu humano. Paratus sum, & non sum turbatus, ut custodiam mandata tua. Pl. 118. Si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem. ad Gal. 1. Mibi pro minimo est, ut a vobis judicer, aut ab humano die. 1. Cor. 4. Dies pro iudicio sumitur. Sic reis dies dicitur. Alludit hic Apostolus ad Jerem. 17. v. 16. ubi dicitur: *Diem hominis desideravi, Domine tu scis.*

Valde obarmandus est animus contra respectum humanum. Pilatus Christum conservare volens multas cum populo Judaico luctas sustinuerat & superaverat. Sed dum audiret clamantes: *Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris*, offensam Caesaris timens, CHRISTUM addidit cruci.

Tempore

Tempore tentationis cujuscunque

ERue à framea DEUS animam meam, & de manu canis [aeternalis] unicam meam. Pl. 21. Unicam habes animam semel tantum à corpore separandam. Quo minuto, si est DEI hostis, omnia pro tota aeternitate sunt perdita. *Adjutor meus, & Protector meus es tu, DEUS meus ne tardaveris.* Pl. 39. *Intende ad deprecationem meam, quia humiliatus sum nimis. Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me.* Pl. 142. *Dic anima mea, salus tua ego sum. Confundantur & revereantur quarentes animam meam, avertantur retrorsum, & confundantur cogitantes mihi mala.* Pl. 34. *Beatus vir, qui suffert tentationem; quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vitam, quam repromisit Deus diligentibus se.* Jacob. 1. *Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi, doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.* Pl. 142.

Contra tentationes in fide.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis, Pl. 118. ob motiva credibilitatis bene penetrata. *Fidelis Dominus in verbis suis, & sanctus in omnibus operibus suis.* Pl. 144. *Sicut audivimus in civitate Domini virtutem [in Ecclesia militante tot prodigiis illustratâ] sic vidimus in civitate DEI nostri.* Pl. 47. Ita nobis inclamant circa fidem caeli cives ex Ecclesia triumphante.

Contra tentationes circa prædestinationem.

*E*Xistimabam, ut cognoscerem hoc: labor est ante me, donec intrem in Sanctuarium Dei, Ps. 72. *Expecta Dominum, & custodi viam ejus, & exaltabit te, ut hereditate capias terram.* Ps. 36. *Credo videre bona Domini in terra viventium.* Ps. 26. Suadet Thom. Kemp. ut, dum anxiaris circa prædestinationem, hoc decernas facere, quod velles facere, si scires te esse prædestinatum. Hoc proposito facto, dicit idem, anxio cuidam rediisse tranquillitatem mentis. *Rectus Dominus DEUS noster.* Ps. 91. *Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia.* Psalm. 83. *Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus, & mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.* Ps. 23. Similia prædestinationis signa circa simplicitatem cordis, & voluntatem nemini nocendi, enarrat David Ps. 13. & subjungit circa finem: *Qui facit hæc, non movebitur in æternum. Qui ambulat in iustitia, & loquitur veritatem, qui projicit avaritiam ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere. Qui obturat aures suas, ne audiat sanguinem (morem non gerit iis, qui de cæde patranda, pauperibus exsugendis, perversa dant consilia) & claudit oculos suos, ne videat malum [non consentit ulli rei proximo nocivæ, DEO injuriosæ] iste in excelsis habitabit, Regem in decore suo videbunt oculi ejus, cernent terram de longè.* Psal. 33.

In videndo ac fruendo DEO primaria consistit beatitudo; è cœlo autem terra sive terrena de longè videntur sive despiciuntur.

Præter hæc signa quoque prædestinationis sunt, anhelare ardenter, & crebrò per diem ad fruitionem sanctissimæ Trinitatis velut unicum finem nostrum, tenerùm sentire ac fovere devotionis affectum erga Christum crucifixum, sacra ejus vulnera, & sub speciebus panis ac vini latentem, eumque sæpiùs devotè sumere; dein singulari ac constanti pietate colere Deiparam, & ejus immaculatæ Conceptionis mysterium. Denique condonare ex animo sincero injurias, bonaque pro malis reddere. Per hoc ultimum enim ostendis te adoptivum esse DEI filium genuinum. Sicut Centurio audiens in cruce Christum pro inimicis suis DEUM Patrem interpellantem continuo exclamavit: *Verè* (sive naturalis) *Filius DEI erat iste.*

Pariter in catena prædestinationis tres majores annuli, scilicet *primus*, qui est gratia Baptismi ac veræ fidei: *medius*, qui est gratia vocationis, & *ultimus*, qui est gratia finalis, cæteros, ut non rumpantur, continebunt. Si tu in Societate hæc tria observes, 1. Usus mortificationum, operumque pœnialium, quæ in Novitiatu didicisti. 2. Exercitiorum spiritualium, & maximè meditationis matutinæ, ità quidem, ut, si hæc neglexisti, metus aliquis reverentialis erga DEUM, & sacer erga inscrutabilia ejus judicia horror te statim in viam reducat. 3. Observationem reg. 18. Sacerd. scilicet, ut nunquam

quam, quantum fieri potest, cum femineo maxime sexu agas sine socio ac teste vitæ. In horum trium observatione consistit debita erga divinam Majestatem submissio, & ei annexum est castitatis donum à B. V. Societati nostræ impetratum tanquam bonum prædestinationis signum.

Contra tentationes vana gloria.

Non veniat mihi pes superbia [superbus uno tantam pede stat, & hinc facile cadit] & manus peccatoris non moveat me. Ps. 35. Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Ps. 113. Disperdat Dominus universa labia dolosa, & linguam magniloquam. Psalm. 11. Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me [Justus ille est verus amicus, non dissimulans, sed indicans, corrigens defectus meos] oleum autem peccatoris [adulatoris] non impinguet caput meum. Ps. 40. Populum humilem salvam facies, & oculos superbiorum humiliabis. Ps. 17. Date gloriam DEO, Ps. 67. qui dicit: Gloriam meam non dabo alteri. Quid habes, quod non accepisti? si autem accepisti, quid gloriaris? quasi non acceperis. 1. Corinth. 4. Si in disput. Conc. discursu titillet te vana gloria, dic cum Bernardo: Propter te non cœpi, propter te non desinam. Verum est, quod oporteat facere verba bona non tantum coram DEO, sed etiam coram hominibus, ut glorificent Patrem, qui in cœlis est, ita tamen, ut opus sit in publico, & intentio maneat in occulto. De bono opere proximo
pra

præbeamus exemplum, & tamen per intentionem, quâ DEO soli placere quarimus, semper optemus secretum. Greg. hom. 11. in Evang.

Contra tentationes carnales.

Lumbi mei impleti sunt illusionibus, & non est sanitas in corde meo. Ps. 37. Inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt. Ps. 72. In DEO speravi, non timebo, quid faciat mihi caro. Ps. 55. Eripe me de luto, ut non infigar. Ps. 68. Confige timore tuo carnes meas, à judiciis enim tuis timui. Ps. 118. Homo, cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis. Ps. 48. Et verè, quid est omnis carnalis voluptas? nisi belluina, & brutis communis, quæ, in quantum conjugibus licita est, solo fine Matrimonii velut Sacramenti à Christo instituti coonestatur, ut per propagationem humani generis novis semper impleatur cœlum civibus. *Averte oculos meos, ne videant vanitatem. Psalm. 112. Momentaneum, quod delectat, æternum, quod cruciat. Indirectè, & statim animum ad alia avocando, securissimè resistitur tentationi carnali.*

*Quid facies? facies Veneris si veneris ante,
Non sedeas, sed eas, ne pereas per eas.*

*In tentatione pusillanimitatis, desolationis,
adversitatis, tribulationis.*

SI ambulavero in medio umbra mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. Psal. 22. In Domino sperans non infirmabor. Ps. 25. Ecce DEUS Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo. Cant. 15. Sperent in te, qui noverunt nomen tuum, Domine, quoniam non dereliquisti quarentes te, Domine. Ps. 9. Nec enim in gladio suo possederunt terram (Sancti propriis viribus cœlum) & brachium eorum non salvavit eos, sed dextera tua, & brachium tuum (quod respectu mei nondum decurtatum est) & illuminatio vultus tui (gratia illuminans, excitans) quoniam placuisti in eis. Ps. 43. Ipse Deus meus, & Salutaris meus, & Susceptor meus, non movebor amplius. Ps. 61. Si consurgant adversum me castra, non timebit cor meum; si exsurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo. Ps. 26. Usque in tempus sustinebit sapiens, & postea redditio jucunditatis. Eccl. 1. Gustate & videte, quoniam suavis est Dominus. Beatus vir, qui sperat in eo. Ps. 33. Defecit manna, postquam comederunt de fructibus terra. Jos. 5. Sic dum terrestre quaris solatium, cessat divina unctio. Virga tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt. Psalm. 22. Virgâ castigat DEUS pigros in suo servitio, inobedientes bonis inspirationibus; sed baculo assistentiæ sustentat debilitatum, & humilem factum. Nondum usque ad sanguinem restitistis,
Hebr.

De operibus quotidianis. 83

Hebr. 4. *DEUS modicum passos firmabit, solidabitque, & ipse est merces tua magna nimis.* Gen. 15. *Hunc humiliat, & hunc exaltat, quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto, & inclinavit ex hoc in hoc; veruntamen fax ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terra.* Ps. 74. *vel in hac vita, ut convertantur, vel postmodum in exterminio. Peccavi, & verè deliqui, & ut eram dignus, non recepi.* Job. 33. *Tribulatio & angustia invenerunt me. Mandata tua meditatio mea est.* Ps. 18. *De tribulatione invocavi Dominum, & exaudivit me. Non moriar, sed vivam, & narrabo opera Domini. Castigans castigavit me Dominus, & morti non tradidit me.* Ps. 117. NB. Totus Psalmus tertius & duodecimus, qui oratur in Matut. Dom. tempore tribulationis servit devotè recitatus. Sicut & Cant. Isaiaë, - quod vide feriâ secundâ ad Laudes. *Momentaneum & leve tribulationis nostra supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis.* 1. Cor. 4. *Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.* Ps. 26.

In tentatione contra vocationem.

DEUS subjecta esto anima mea, quoniam ab ipso patientia mea; quia ipse DEUS meus, & Salvator meus [à tot periculis animæ perdendæ me præservans in sæculo] & Adjutor meus (ad Societatem) non emigrabo (transiens à Societate Christi ad societatem diaboli) in DEO Salu-

*care meum, & gloria mea (in constanti & fideli
 ejus servitio) DEUS auxilii mei, & spes mea in
 DEO est. Ps. 61. Justificationem meam, quam
 cepi tenere, non deseram, Job. 27. nec aspiciam
 ad aratrum retrò. Fiat manus tua super virum
 dexterae tuae, & super Filium hominis, quem con-
 firmasti tibi, & non discedimus à te. Ps. 79. Ne
 projicias me in tempore senectutis, cum defecerit
 virtus mea, ne derelinquas me. Ps. Sed da fi-
 nale perseverantiam. Sed tu, mi bone homo!
 quando post annos aliquot in vocatione tua va-
 cillas contra illud ad Cor. 7. Unusquisque in vo-
 catione, in qua vocatus est, in eà permaneat. Re-
 cogita, an non hanc ipsam putaveris veram esse
 vocationem tuam? quando DEO toties consul-
 to, hanc illà devotione hunc in finem in saeculo
 institutà, tam humiliter & instanter admissio-
 nem petivisti, quando biennio integro Novitia-
 tûs expleto cum gaudio de vocatione tua nulla-
 tenus ambigens DEO te per vota immolasti.
 Unde jam suboritur tibi dubium subsistens co-
 ram eo? qui non irridetur, & cui displicet infide-
 lis promissio. Eccles. 4. An quia haecenus te ta-
 lem exhibuisti DEO, qualem debebas, & san-
 ctè servasti illud Pauli ad Ephes. 4. Dignè ambu-
 letis vocatione, quâ vocati estis, cum omni humi-
 litate, mansuetudine, patientiâ. An quia econ-
 tra paulatim similis factus es statuae Nabuchodo-
 nosoris (cujus caput ex auro, pectus ex argen-
 to, venter ex ære, tibiæ partim ex ferro, par-
 tim ex luto) spiritum ac fervorem primævum
 vanâ sensualique conversatione dissipasti, &*

sem-

semper in deterius transmutasti? passionibus his illis fræna laxasti? spiritualia neglexisti? mundi, non DEI principia imbibisti? ob neglectum regulæ de socio ac teste vitæ in hoc illud lapsus es? aut quia evanescens in cogitationibus tuis talenta tua non satis honorari aut æstimari judicas, & correctionem ferre non potes? Equidem SS. PP. Nostrorum Ignatii & Xaverii regula generalis erat, quòd *Societas elatos sui juris ac sententia homines concoquere non valeat, & hi vicissim se spiritui Societatis accommodare non possint.* Interim (licet tali homini, qualis tu es, Societas prorsus non indigeat, quin potius oneretur) tu vide sis, ne anima tua in æternum pereat, & in extremo die iudicii tibi tuique similibus illud ad Gal. 3. exprobetur: *O insensati! quis vos fascinavit non obedire Veritati? ante quorum oculos JESUS Christus [Dux cohortis, cui eratis inscripti] prescriptus est, in vobis crucifixus. Sic stulti estis [fui] ut, cum spiritu cœperitis, nunc carne consummemini? & statum, quem tanquam ad eum vocati tam humiliter & ardentè expetiistis, in quo tot annos transegistis, non ex motivo à DEUM timentibus & prudentibus viris, non à Superioribus vestris approbato, sed vel ex levitate animi, superbiâ, vel proprii iudicii pertinaciâ deserueritis. Potuistis salvari, quod tunc vestrum erat principium, in quocunque statu; jam autem, sed serò nimis, videtis miseri, in quo fuissetis salvati. O mi JESU, adjuro te per quinque sacra vulnera tua, & immaculatè conceptam Virginem Matrem tuam,*

tuam, & quam mihi dedisti in meam, hanc à me averte cæcitatem, ut non sequar desideria carnis, propriam voluntatem, & nec ex superbia, nec etiam ex pusillanimitate [quam diabolus mihi inspirat, quasi sive ex defectu virium, sive talentorum aptus non essem ad munia Societatis] deferam vocationem meam. *Unam petii à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee.* Nam teste Bern. de modo bene vivendi cap. 20. *Qui congregationem sanctam relinquunt, à Societate DEI elongantur, atque dominio diaboli subjugantur.*

In tentatione contra acceptam correctionem, obedientiam.

Non declines cor meum in verba malitia ad excusandas excusationes in peccatis. Ps. 140. *Priusquam humiliarer, ego deliqui.* Ps. 118. *Ut jumentum factus sum apud te (& Superiores, tuos Vicarios) & ego semper tecum. Tenuisti manum dexteram meam, & in voluntate tua [per Superiores meos] deduxisti me.* Ps. 72. *Disciplina tua correxit me (pro præterito) disciplina tua ipsa me docebit* Ps. 17. pro futuro. *Inobedienti subtrahitur gratia congrua juxta illud Psal. 80. Non audivit populus meus vocem meam, & Israel non intendit mihi, & dimisi eos secundum desideria cordis eorum (non præservando ab occasionibus, in quibus eos lapsuros prævidi) ibunt in adinventionibus suis.* Et quò? ad infernum. *Emphatica est Christi sententia Luc. 10.*

Qui

Qui vos (Superiores) audit, me audit. Qui vos spernit, me spernit. Demum, dum in æstu es ob hanc vel illam molestiam, mortificationem, humiliationem tibi illatam, vel pœnitentiam injunctam, vel amore proprio occæcatus te nulloatenus agnoscis reum? vel bonus ad rationem ac ingenuitatem recursus te facit paulatim agnoscere, quòd hoc illud promeritus sis? Si *ultimum*, placabitur etiam paulatim exulceratus animus. Si *primum*, in tantum te obsecro, vince, ut à consortio aliorum segregatus in cubiculo tuo conjicias oculos in Crucifixum, qui tibi repræsentat JESUM tanta amore tuum, & ob peccata tua innocenter passum, tot Sanctos infinites quasi plura innocenter passos, tot sæculares pluribus, & longè majoribus præ te crucibus obrutos. Move te paulisper, nec sinas pure passionem agere. Deflecte oculos ad infernum, quem toties promeritus es, ad purgatorium, cujus pœnas impatientiam tuam horridum acuis. Attolle mentem in cœlum, quòd hæc, quæ pateris, & infinites plura extra omne dubium promeretur. Hebes es vel brutum, si similia paulatim oculos mentis tibi non aperirent. Dum jam paulatim mens ad saniora reducitur, perpende causas tres, cur correctionem Superiorum æquo animo excipere debeas. *Prima* est mandatum DEI, & potestas illis à DEO data te corrigendi. Visne contra DEUM insurgere? *Secunda* est, quòd fateri debeas, te hominem esse defectibus obnoxium. *Tertia* denique, quòd saltem aliàs, si non jam hæc illa me-

ritus

ricus sis, & in præsentī casu prudentia non fuerit in Superiore, virtus verò in te probari possit.

*In tentatione convitiarum, obreſationum,
persecutionum.*

IN patientia vestra possidebitis animas vestras. Luc. 21. Considerat peccator justum, & querit mortificare eum; Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus, nec damnabit eum, cum judicabitur illi. Pl. 36. Propter te mortificamur totâ die, estimati sumus, sicut oves occisionis. Pl. 43. Tu scis improprium meum, & confusionem & irreverentiam meam. Pl. 88. Propter te sustinui opprobrium. Pl. 68. Ibant gaudentes à conspectu Concilii; quoniam digni habiti sunt pro nomine JESU contumeliam pati. Act. 5. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tua letificaverunt animam meam. Pl. 93. Memor esto, Domine, opprobrii servi tui, quod continui in sinu meo. Pl. 88. Ego autem tanquam surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os sum. Et factus sum, sicut homo non audiens, & non habens in ore suo redargutiones: quoniam in te Domine speravi. Pl. 37. Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me. Pl. 38. Desine ab ira, & derelinque furorem; noli amulari, ut maligneris (convitia reddendo convitiis) quoniam, qui malignantur, exterminabuntur; sustinentes autem Dominum ipsi hereditabunt terram. Pl. 36. Suscipiens mansuetos Do-

minu,

minus, humilians autem peccatores, superbos usque ad terram. Ps. 146. Psalmum nonum leges cum consolatione, dum pateris persecutiones.

§. XI.

EXAMEN VESPERTINUM.

POSTquam sub quadrante Canonico sequentis diei meditationem cum Capitulo aliquo ex Thom. Kemp. legisti. Examen vespertinum vel fieri potest, ut pomerid. V. pag. 14. vel pro varietate sequentibus duobus modis institui. Primo per ruminacionem quatuor novissimorum. Secundo per applicationem quinque sensuum.

PRAXIS PRIMA.

DOMINE JESU Christe Redemptor, Judex, & summum Bonum meum! quia non infernus confitebitur tibi (fructuosè scilicet, & pœnitentia damnatorum de commissis sceleribus in æternum magis magisque cruciabit eos) neque mors [si eò differatur pœnitentia] laudabit te; non expectabunt, qui descendunt in lacum [purgatorium] veritatem tuam aut misericordiam, donec justitiæ tuæ, quam extra statum merendi positi placare amplius non possunt, satisfecerint. Vivens vivens ipse confitebitur tibi, Cant. Ezech. sicut & ego hodie. Hinc vivus & sanus, imprimis tibi infinitas ago gratias pro
om-